Din SPORTURILE TEHNICO-APLICATIVE

LA AEROCLUBUL „GHEORGHE BĂNCIULESCU" DIN PLOIEȘTI

ORELE DE LUCRU ALE ZBURĂTORILOR

Mașina în care ne aflăm aleargă prin iarba înaltă a aerodromului spre punctul de zbor. Ziua se anunță călduroasă, pe cer încep să-și facă apariția nori Cumulus, dar în văzduh este încă acalmie și aviatorii sportivi din aeroclubul ploieștean, care poartă numele lui Gheorghe Bănciulescu, țin să folosească din plin aceste ore ale dimineții. Zeci de tineri, băieți și fete, elevi ai acestei școli se autodepășesc zilnic în tehnica pilotării aparatelor de zburat, în mînuirea parașutelor.

„Avem foarte mult de lucru, ne spune comandantul, pilotul Petre Gheorghe, care ne însoțește. **Se vede după fețele elevilor. În aviație așa este: cu cît se zboară mai mult, cu atît fețele sînt mai senine".**

La punctul de zbor găsim o grupă de fete vesele, îmbrăcate în frumoase costume de elevi-piloți. Sînt nerăbdătoare în așteptarea avioanelor plecate în zonă. Este grupa fetelor aviatoare care în toamnă vor lua brevetul de pilot profesionist. Notăm cîteva nume: **Nina Ana Ioniță,** candidată la examenul pentru profesiunea de instructor de zbor, **Maria Milian,** o bună acrobată, **Valeria Chereches, Margareta Iancu.** Curajul și măiestria lor în zbor inspiră admirație.

Cu cîteva zile în urmă a avut loc aici o întîlnire a elevilor piloți cu generalul major de aviație Aurel Niculescu, care le-a vorbit despre cinstea și răspunderea de a purta în văzduh tricolorul românesc. Cu acest prilej fetele s-au angajat să depună toate străduințele pentru a absolvi examenele din toamnă numai cu calificative de „bine" și „foarte bine".

...La verticala aerodromului intră un avion biplan și brusc în urma lui „înflorește" pe cer un buchet de cupole de mătase. Sînt parașutiștii. Alergăm spre groapa circulară plină cu nisip, pentru a-i întîmpina la aterizare. Nici unul n-a atins pămîntul mai departe de 2 m față de punctul fix. Antrenorul lor, Ion Roșu, maestru emerit al sportului, nu este totuși mulțumit. **„Ne așteaptă două confruntări internaționale grele** — ne spune — **și trebuie să fim bine pregătiți. Este vorba de concursul internațional de la Brașov, între 6 și 18 iunie, cu invitați din Bulgaria și R.D.G. și concursul „Prietenia" din Bulgaria, între 19 și 30 iunie. Din echipele noastre reprezentative fac parte o seamă de parașutiști cunoscuți, ca Ilie Neagu, Ion Bucurescu, Florica Uță, Maria Iordănescu, dar și cîțiva sportivi foarte tineri".**

...Tot aici, la Ploiești, i-am urmărit „la lucru" pe piloții acrobați Mihai Albu și Cezar Rusu, sub atenta supraveghere a antrenorului Bănică Enciulescu. Se pregătesc intens pentru Campionatele mondiale de acrobație de la Kiev, de la sfîrșitul lui iulie.

Viorel TONCEANU

SEMICENTENARUL RADIOAMATORILOR

În acest an radioamatorii aniversează 50 de ani de la înființarea primului radioclub din țara noastră. Evenimentul a avut loc în primăvara anului 1926 în orașul Craiova. Puțin mai tîrziu s-a organizat la București *„Grupul radioamatorilor"* de la Școala politehnică, iar în anul 1936 a fost creată *„Asociația amatorilor români de unde scurte".*

Largi posibilități de dezvoltare și de afirmare a căpătat radioamatorismul după Eliberare, în anii construcției socialiste, cînd la indicația partidului a devenit, alături de celelalte activități tehnico-sportive, un mijloc important de pregătire tehnică multilaterală a tineretului. Pentru a marca împlinirea unei jumătăți de veac de activitate a radioamatorilor noștri federația de specialitate a inițiat o serie de competiții și alte acțiuni. Dintre acestea, foarte reușit a fost Concursul republican de unde scurte „YO—50" la care a participat un mare număr de sportivi din toate județele țării. Concursul a fost cîștigat la individual seniori de Ștefan Fenyő (YO3JW) care, de-a lungul celor patru etape ale competiției, a acumulat un număr de 339 448 puncte. Primul loc la juniori a fost ocupat de Ion Hristea (YO2BBA) cu 208 162 p. Pe echipe — stații de club — seniori, locul întîi a revenit Casei pionierilor din Iași (YO8KGV) cu 239 686 p. iar la juniori radioclubului județean Ialomița (YO9KPL) cu 56 098 p.

★

Cu ocazia semicentenarului radioamatorilor, radioclubul județean Dolj a instituit diploma „Craiova". Ea va fi atribuită radioamatorilor YO care vor realiza legături cu trei stații individuale din municipiul Craiova și stația radioclubului (YO7KAJ), precum și radioamatorilor străini ce vor obține legături cu trei stații din același oraș sau cu două stații din care una să fie stația radioclubului. Legăturile sînt valabile începînd cu data de 1 ianuarie 1976.

I. HOABĂN

ȘTAFETA... TITLURILOR ȘI MEDALIILOR

ÎNSEMNĂRI

Întotdeauna, împrumutînd străluciri și frumusețe din oglinda lacului și din întinsa boltă a sălcilor, festivitățile de premiere de la „turnul" Snagovului au avut un farmec aparte. Cu cîteva zile în urmă, am asistat, însă, la un moment inedit în desfășurarea acestui act sportiv, emoționant și, fără îndoială, plin de semnificații.

Din inițiativa biroului federal, cei mai buni caiaciști și canoiști, clasați pe primele trei locuri în întîlnirea internațională de juniori **România — Bulgaria,** au fost, de data aceasta premiați de mari campioni ai anilor trecuți, sportivi în palmaresul cărora sînt înscrise victorii și alte succese realizate pe toate meridianele lumii, la Jocurile Olimpice, campionatele mondiale și europene, în zeci și sute de regate internaționale.

I-am revăzut, astfel, și i-am aplaudat odată cu învingătorii, pe maeștrii emeriți ai sportului **Serghei Covaliov, Atanasie Sciotnic, Valentina Serghei, Haralamb Ivanov...** A fost o încîntare această reîntîlnire care, desigur, spune multe despre o dragoste statornică pentru acest sport, dar și despre prețuirea și stima de care se bucură astăzi cei care, ani de zile, au reprezentat cu cinste și demnitate țara noastră în arena sportivă internațională.

Am deslușit lesne, în fiecare din momentele acestor festivități de premiere, și emoția plăcută pe care o trăiau tinerii caiaciști și canoiști, stringînd mîinile acestor mari performeri români, cu gîndul de a ajunge, cîndva, la gloria sportivă a acestora. Ne-a bucurat că printre cei care au urcat podiumul de premiere s-au aflat mulți juniori români — **Gh. Titu, M. Ciobanu, F. Pîrvulescu, V. Petroaie** ș.a., tineri talentați și sîrguincioși, nutrind puternic dorința de a prelua cît mai repede ștafeta... titlurilor și medaliilor.

Dan GÂRLEȘTEANU

REPORTAJUL NOSTRU

(Urmare din pag. 1)

cesor al lui Gauguin. De muzică nu mai vorbesc. În schimb, profesorul de educație fizică este supus unui permanent examen direct sau indirect. Din această bătălie nu cîștigă (și nu pierde) profesorul de educație fizică. Pierde sau cîștigă educația fizică.

— Care este atitudinea părinților față de educația fizică?

— *Structura este diversă. Cam 5% sînt părinții stinghe-riți de faptul că feciorii lor sînt neîndeminatici. Ei ne roagă „să facem ceva". Cam 10% sînt părinții cu copii repartizați cabinetelor de cultură fizică medicală. Cam 30% din părinți acceptă ora de educație fizică ca pe o obligație fără de care nu se poate încheia situația școlară. 50% sînt, să zicem, pozitivii:* „Lasă, dom'le, că e bine". *În sfîrșit, doar 5% se simt cu adevărat pătrunși de necesitatea sportului, și chiar a celui de performanță, în sensul britanic al cuvîntului, unde, așa cum scrie Taine în niște note de drum în Anglia, „e mult mai important ca elevul să fie căpitan al echipei de rugby decît premiant în clasă".*

— Ce faceți pentru stimularea interesului față de sport?

— *Încerc să dau densitate lecției. Așa, de pildă, încerc să combin atletismul cu jocul sportiv. La mine, o săritură în lungime nu se încheie cu aterizarea în groapa cu nisip, ci cu... continuarea imediată a acțiunii, prin aruncarea unei mingi la coș. Am dat un simplu exercițiu din multe altele.*

— Cum apreciază profesorul Tibacu faptul că în ultima clasă a liceului orele de educație fizică nu mai sînt două, ci una singură?

— *Mi se pare o eroare. Elevul care sprintează din greu la obiectele teoretice are în cel mai înalt grad nevoie de această oră, care i-a fost luată. Știm foarte bine că antrenamentul pe intervale cultivă calitatea cea mai prețioasă, viteza. Acea oră în plus era o formă a antrenamentului pe intervale. Sper să se revină.*

— Povestea cineva că fiică-sa a pierdut un examen foarte important, în facultate, pentru numai 2 sutimi, și că aceste 2 sutimi au fost „opera" notei de educație fizică.

— *Acest lucru se întîmplă atunci cînd profesorul de educație fizică face din notă un scop în sine, ca să arate* cine este. *În ceea ce mă privește,* eu sancționez în primul rînd lipsa de interes. *Pentru mine,* copilul care vrea este un copil admirabil, chiar dacă nu poate. *Din acest punct de vedere, caut să-i atrag la lecția de educație fizică chiar pe copiii care frecventează cabinetul medical. Cabinetul medical nu le poate dărui bucuria mișcării. Eu, în calitate de profesor, sînt obligat să le dau această bucurie.*

— Nu veniți în conflict cu prescripțiile medicale?

— *Mulți dintre copiii cu scutire medicală sînt adevărați campioni de... dansuri moderne, reușind extensii pînă la parchet. Datoria mea, de profesor, e să dăruiesc elevului, în ora de educație fizică, ceva din bucuria pe care o resimte într-o sală de dans.*

— Ce faceți cu refractarii?

— *Mă înarmez cu răbdare și fantezie. Nu evit să le spun că fetelor le plac băieții cu umerii lați și că Romeo însuși, înainte de a fi suspinat sub balconul Julietei, a cîștigat un mare meci de scrimă.*

Viitoarea navă — școală BRIZA...

Profesorul **Virgil Milescu** conduce cercul de navomodelism al Casei municipale a pionierilor din București. Spunea că ne cunoaște cînd am intrat în atelier.

— Ați scris odată despre mine. Asta mai de mult, la un concurs, cînd eram sportiv navo. Mi-am reamintit fiindcă, atunci, v-am necăjit mult cu interviul acela, nerăspunzînd mai de loc.

— Poate că de ne-ați povesti, pe scurt, cîte ceva despre activitatea dumneavoastră am termina — de data aceasta — treaba cu bine.

— Am să încerc...

Și mîinile profesorului încep să se frămînte. Nu era vorba de timiditate. Ca și atunci, Virgil Milescu presupunea că, răspunzînd la un interviu, va trebui să se străduiască să lase o impresie cît mai bună. Asta îl deranja. Cu mare dragoste crescuse, an de an, zeci de sportivi navomodeliști. Bricuri, șalupe telecomandate, vapoare de tot felul aminteau de munca pasionată a sportivilor, a profesorului lor.

— Lucrez cu 70 de pionieri și elevi, continuă Virgil Milescu. **Ne pregătim pentru viitoarele concursuri...**

Da, aflasem de la pionieri că, ei și profesorul lor, pregătesc „arma secretă" a viitoarelor întreceri: macheta bricului Mircea. Dar așa cum arăta în 1882, adică în prima variantă cînd a ieșit de la șantierele lui „Thames Iron Co. Works". Pe atunci avea doar două catarge și numai 350 tone, iar lungimea și lățimea erau de 35,9 m, respectiv 7,62 m. Documentația a întocmit-o profesorul Milescu. A fost nevoie de zile întregi de cercetări prin arhive, de vizite la Muzeul marinei, de umblat pe la anticariate.

— Aș putea da cîteva exemple de sportivi fruntași, urmă Virgil Milescu. **Bunăoară, Dragoș Peană...**

Dragoș este elev în clasa a VII-a. Colegii lui ne-au spus că e specialist în navomodele teleghidate. Că antrenorul și dascălul care îi inițiază în arta și în tainele acestui sport tehnico-aplicativ se străduiește să-l facă și mai aplicativ decît este. Ne-a arătat și cum. Se află în construcție pe lacul Pantelimon un cuter de 2,5 tone. Gata e numai costajul. Dar cînd va fi terminat, profesorul Virgil Milescu a invitat tot „cercul" în croazieră pe Dunăre și pe Mare. Vor lua cu ei și tabloul cu noduri marinărești care acum se află într-un colț al atelierului, vor măsura cu sextantul, va fi într-adevăr plăcut, sportiv, tehnic și aplicativ!

— Cam asta e tot, încheie antrenorul Virgil Milescu. **Poate dacă mai întrebați ceva...**

Am fi ținut să întrebăm de viitoarea navă-școală („Briza" se va numi) a sportivilor navomodeliști. Dar cuterul profesorului Milescu nu intră în programa de lucru a atelierului. Intră la capitolul „timp liber" în folosul elevilor al căror educator și învățător de sport este.

Vasile TOFAN

ȘTIAȚI CĂ...

● ...în modelismul nostru constructorii de rachetomodele dețin recordul... recordurilor mondiale? Ei au stabilit, pînă acum, 17 performanțe omologate de F.A.I. ca cele mai bune din lume, în diverse categorii de modele. Dintre acestea 11 aparțin sportivilor de la „Astronautica" Tîrgoviște. Cel mai tînăr dintre recordmanii tîrgovișteni: **George Radu** — 13 ani și 10 luni.

● ...radioamatorii de la A.S. Unirea din Cluj-Napoca (stația de club cu indicativul YO5KAS) au aniversat, cu cîteva zile în urmă, 15 ani de activitate? Cu acest prilej ei au organizat o interesantă expoziție care cuprinde, pe lîngă un mare număr de aparate construite aici, zeci de diplome și trofee cîștigate în competițiile interne și internaționale la care au participat.

● ...cea mai mare altitudine atinsă în zborul fără motor din țara noastră este de 8630 m? Ea a fost realizată de planoristul **Titi Enăchescu** (aeroclubul „Mircea Zorileanu" Brașov). Cîștigul de înălțime obținut după declanșarea de avion este de 6630 m.

● ...celebrul scrimer Mihai Savu (în memoria căruia a fost instituit un trofeu internațional de spadă,) a fost și un mare as al aviației? El s-a numărat printre primii piloți din lume care au realizat mai multe lupinguri consecutive cu avionul.

● ...la București, pe malul lacului Băneasa (Aleea Mateloților nr. 2) a fost deschis un modern Club central de modelism (cu săli de studii și proiectări, ateliere de lucru, pistă pentru aero și automodele, bazin pentru navomodele)? Noua unitate sportivă, încadrată cu instructori de specialitate, așteaptă cît mai mulți iubitori ai acestor sporturi, pentru a le oferi condițiile de lucru dintre cele mai bune.

RĂSPUNDE Ion Poștașu

MIHAI STRACHINARIU, GURA HUMORULUI. „Gheata de aur" nu este transmisibilă. Fotbalistului care o cîștigă îi putem deci ura: s-o poarte sănătos!

F. COSMELEATA, ALEXANDRIA. 1. Este falsă imaginea pe care v-ați făcut-o despre Gerd Müller, și anume că ar... aștepta situația de gol. Dacă este cazul — l-ați văzut în meciul cu St. Etienne? — el poate fi găsit și în ultima linie de apărare. 2. „Finala românească" de la South Orange între Virginia Ruzici și Mariana Simionescu nu s-a mai disputat.

NICOLAE DRÎGNEI, CRAIOVA (str. Măgurele nr. 13, Cod 1100). Pe această adresă, așteptați scrisori de la suporteri (ca și dv.) ai echipei de fotbal Steaua. Promiteți că nici o scrisoare nu va rămîne fără răspuns!

VASILE DUMITRU, COMUNA BURCHI. 1. Este greu de stabilit numărul spectatorilor de pe un stadion arhiplin, unde mulți spectatori stau în picioare și pe culoare. Cred, însă, că în asemenea condițiuni, stadionul „23 August" din București poate cuprinde în jur de 80 000 de spectatori. Pe bănci pot lua loc circa 65 000 de oameni. 2. Doru Nicolae n-a venit la Dinamo de la Petrolul, ci de la Gloria Bistrița. Totuși, știați dv ceva: a fost legitimat în 1972 la Petrolul. Un scurt timp, și la Steaua.

ONU COSTACHI, SACOȘUL TURCESC. Sînt obișnuit cu scrisori mai politicoase. Oricum, vă răspund: finala C.M. de fotbal din 1966 a fost condusă — așa cum știți dv. — de elvețianul Dienst. Bahramov, ca tușier, a avut însă rolul principal în acordarea celui de al treilea gol al englezilor, cînd mingea a lovit bara și a revenit în teren. A fost? N-a fost gol? Unii spun că da. Cei mai mulți susțin însă că nu. În istoria fotbalului sînt trecute rezultatele, nu si... controversele!

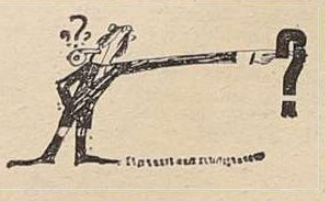

GHEORGHE GAICEAN, ARAD. Interesant! 10 000 de spectatori, după cum ne informați dv., au asistat la demonstrațiile și la cursele de ogari organizate de Asociația crescătorilor de cîini din Arad. **„Am fost pur și simplu încîntați de acrobațiile și actele de inteligență ale patrupezilor, reuniunea constituind în același timp un simbol al prieteniei dintre om și animal".** Nu pot decît să regret că n-am fost cel de-al 10 001-lea spectator...

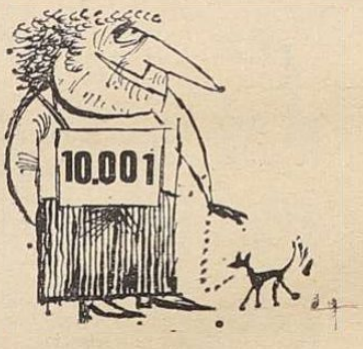

RADU NISTOR, DROBETA-TURNU SEVERIN. **„Acum vreo 7 ani, la un concurs de gimnastică organizat în orașul nostru, am văzut un tînăr din Orșova, Alexandru Fölker (să fi avut 12-13 ani) foarte talentat în ale gimnasticii".** Și vreți să știți dacă este una și aceeași persoană cu... handbalistul Alexandru Fölker? Este! Îi puteți scrie pe adresa clubului Steaua: Calea Plevnei nr. 114, Sectorul 7.

MANOLE STOICU, PITEȘTI. Nu-l cunoaștem pe tînărul Marin Raicovici elev al Școlii sportive „Viitorul", dar adăugăm și felicitările noastre la ale dv., pentru succesul obținut la campionatele naționale de haltere (juniori mici): o medalie de aur la „aruncat" și două medalii de bronz la „smuls" și la total. Îi dorim noi succese. Oricum... greutățile nu-l sperie!

Ilustrații: N. CLAUDIU